

Celosvětová krize porodnosti. Nikdo nechce mít děti

🌐 otevrisvoumysl.cz/celosvetova-krize-porodnosti-nikdo-nechce-mit-deti

19. srpna 2024

19 srpna, 2024

Ve zkratce...

Toto video se zabývá celosvětovým poklesem porodnosti a jeho možnými důsledky. Podíváme se na klíčové faktory, které k tomuto trendu přispívají, a probereme, co to může znamenat pro budoucí generace.

Facebook

Telegram

VK

► Nefungují Vám videa níže? Klikněte [zde](#).

↓ **Video s českým dabingem** ↓

↓ **Video v originále s českými titulky** ↓

Jestli jsou pro Vás překlady hodnotné, zvažte příspěvím na jejich tvorbu níže kartou (ocením měsíční podporu) nebo ZDE na bankovní účet. Děkuji! (ps: Po kliknutí na tlačítko „Přispět“ budete přesměrování na platební bránu)

Donation amount

Donation frequency

Sledujte také na: Odysee/ Rumble / Substack

Originál videa publikován ZDE: 29. července 2024

Přepis:

Míra porodnosti v USA klesla na další historické minimum.

Porodnost v Japonsku dosáhla rekordně nízké úrovně. V Itálii je míra porodnosti vyhlášena za stav nouze. Téměř ve všech zemích se má do roku 2100 snížit počet obyvatel. Není pochyb o tom, že existuje krize porodnosti. Lidé se rozhodují, že už nebudou mít děti, od Jižní Koreje přes Spojené státy až po Norsko a Tchaj-wan, v podstatě ve všech bohatých zemích. Možná to nevnímáte za problém, ale je to problém z několika důvodů.

Lidé dnes žijí déle než kdy jindy. Když lidé žijí takto dlouho, potřebujete nové pracovníky, kteří nahradí ty, kteří odcházejí do důchodu. Potřebujete nové pracovníky, kteří budou platit daně, z nichž se budou financovat důchody těch dřívějších.

A potřebujete mladé lidi, aby se o ty starší postarali. V 60. letech připadalo na jednoho důchodce šest lidí v produktivním věku, v roce 2035 se očekává, že to bude dva ku jedné. Toto je jedno z těch témat, na které když se zeptáte pěti různých lidí, dostanete pět různých odpovědí na to, co je příčinou. Někteří mohou říci, že je to otázka životních nákladů. Někteří lidé mohou tvrdit, že to souvisí s poklesem náboženského vyznání ve světě. Někteří mohou vinit například hnutí za osvobození žen.

At' už lidé říkají cokoli, jsou si obvykle naprosto jistí, že buď jejich zkušenost, nebo jejich přesvědčení je důvodem, proč lidé v celosvětovém měřítku nemají děti. Myslím, že máme na víc, protože když vidím, že existuje problém, který se týká Norska, USA, Tchaj-wanu a Francie, říkám si, že musí existovat lepší odpověď, protože tyhle země jsou úplně jiné. Například situace v oblasti péče o děti v Norsku je odlišná od USA, která je naprosto odlišná Británie. Můžeme dostat lepší odpověď než jen, že jde o životní náklady. Kdybyste se mě zeptali, ještě před pár týdny, svedl bych vinu přímo

na náklady na bydlení. Existuje jeden graf, který mám furt v hlavě. Je to graf, který porovnává růst cen bydlení s růstem příjmů v Británii. Intuitivně mi připadá, že právě proto by lidé nechtěli mít děti.

A spoustě lidí to tak připadá, ale já chci zpochybnit svou intuici a možná se dobereme k lepší odpovědi, proč je to spíše globální problém než nutně problém specifický, lokální. Toto je výzkum z USA, který se snažil zjistit, jaký vliv by mělo zvýšení bydlení o 10 000 dolarů na rozhodnutí lidí mít děti. Nepřekvapí, že pokud se zvýší ceny bydlení, odpovídá to poklesu rozhodnutí mít děti o 2,4 %, pokud jste v nájmu.

Pokud však vlastníte dům, je pravděpodobnost, že budete mít děti, s růstem cen domů skutečně vyšší. Když v USA stoupají ceny domů, více lidí chce mít děti, což je kontraintuitivní, ale je zde určitá odchylka, protože v Británii je efektem zvyšování cen domů čistý pokles, a to je jen jeden z důkazů, který nám okamžitě pomůže pochopit, že o tomto problému nemůžeme uvažovat povrchně. Je zřejmé, že bydlení nemůže vysvětlit vše. Náklady na pořízení dětí jsou dalším velkým faktorem, na který se lidé obvykle odvolávají, když vysvětlují důvody, proč lidé nemají děti. Je to příliš drahé.

Zdá se však, že ani placení lidem za to, aby měli děti, příliš nefunguje. Tchaj-wan vynaložil více než 3 miliardy dolarů na to, aby přiměl své občany mít více dětí, a vůbec se mu to nedaří. Ve Francii utratili ještě více peněz, asi 4 % HDP, na různá opatření, která mají lidi přimět k tomu, aby měli děti. Pro představu, kdyby USA vydaly 4 % svého HDP na opatření týkající se rodiny, odpovídalo by to celému rozpočtu na obranu. Některé země tedy vynakládají obrovské množství peněz na věci, jako jsou daňové úlevy, přímé peněžní převody a příspěvky na péči o děti, aby podpořily lidi mít děti.

Takže je zřejmé, že celá situace je trochu víc, než se na první pohled zdá. Můžeme se podívat na některé výzkumy a důkazy, protože existuje celá řada výzkumů a důkazů, kterými se můžeme zabývat, a

já jsem se snažil najít ty nejlepší kousky a jsem zvědavý, jaké jsou vaše názory.

Co mi přijde zajímavé, je to, jak se změnil narativ kolem tohoto tématu. Protože před pár desítkami let bylo přelidnění v módě. Všechny diskuse o počtu lidí na Zemi se točily kolem toho, že je jich příliš mnoho. A můžeme za to vinit dva lidi. Za prvé, máme tady tohoto chlápka. Jmenuje se Thomas Malthus, je to ekonom z 18. století a byl první významnou osobností, která psala o myšlence populačního boomu. Viděl, že kvalita života v Anglii v 18. století poměrně rychle klesá, a říkal, že je příliš mnoho lidí a že se dostaneme do bodu, kdy nebude dost potravin, které by rostoucí populaci uživily.

O pár století později další profesor psal o stejném tématu. Jmenoval se Paul Ehrlich a napsal knihu Populační bomba a lidé mu opravdu věřili. Abychom si tak trochu přiblížili, jak moc se lidé přelidnění báli, chci se s vámi podělit o citát předsedy FEDu v USA, který řekl, že přelidnění může být výbušnější než atomová nebo vodíková bomba. Dokonce i na druhé straně světa, v Číně, tyto obavy z přelidnění podpořily rozhodnutí zavést politiku jednoho dítěte.

Celý soubor zákonů a nařízeních, jejichž cílem bylo zabránit Číňanům mít více než jedno dítě. Dnes víme, že tyto obavy byly neopodstatněné. Většina z nás chápe, že nedostatek potravin je problémem distribuce, nikoliv zemědělství. Místo toho jsme se dostali do situace, kdy je problémem nedostatečný počet obyvatel, kdy není dostatek mladých lidí.

Chtěl bych chvíli mluvit o USA, protože mají zajímavé faktory, které vykreslují jiný obraz krize porodnosti, než jaký možná máte v tuto chvíli v hlavě vy. Toto je graf míry porodnosti v USA a je to ten druh grafu, který vás nutí udělat konkrétní závěr na to, co se tu děje. Skutečně zajímavá část tohoto grafu však není v tom, jak vypadá

nyní, ale jak vypadá, když ho rozdělíte podle demografických ukazatelů. Když se podíváme na porodnost rozdělenou podle věku, uvidíme zajímavé trendy.

Míra porodnosti u žen nad 30 let od 90. let neustále roste, ale můžete vidět něco jiného, co je zajímavé. Porodnost mezi ženami ve věku 15 až 19 let v USA dramaticky poklesla. Skutečné číslo je 77 % a vysvětlili, že více než polovina poklesu celkové míry porodnosti v Americe je způsobena tím, že se ženy mladší 19 let rozhodují již nemít děti. Přibližně třetina těchto porodů by byla neplánovaná a většina z nich by také měla nízké příjmy.

V Británii pozorujeme podobný trend, kdy ženy ve věku 20 let mají o polovinu méně dětí. Na rozdíl od bohatších žen si tyto mladé ženy nebudou kompenzovat tím, že by v budoucnu měly více dětí. Na chvíli chci mluvit o tom, že často nejvíce očerňovaná skupina lidí jsou vlastně nejdůležitější skupinou lidí pro společnost. Určitě jste slyšeli mladé svobodné matky popisovat jako přítěž pro společnost nebo jako lenochy, ale je jasné, že tyto ženy byly páteř ekonomiky.

Je to aspekt, o kterém moc lidí nepřemýšlí. Bylo by nerozumné tvrdit, že důvodem, proč nikdo nemá děti, je čistě to, že klesá počet těhotenství mladistvých. Ekonomický aspekt je zjevně důležitý. Nemyslím si, že je náhoda, že země, které mají nejnižší porodnost v Evropě, země jako Itálie, Španělsko a Řecko, jsou zároveň zeměmi s nejvyšší nezaměstnaností mladých lidí, zeměmi, kde mladí lidé žijí nejdéle s rodiči a ekonomika je v háji.

Když se zeptáte mladých lidí, proč nemají děti, řada z nich vám odpoví, že péče o děti je příliš drahá. Zajímavé mi ale přijde, že krize porodnosti se týká celého světa a postihuje země, které vynakládají neuvěřitelné množství peněz na sociální programy pro děti.

Toto je citát Roberta Reicha, což byl americký ministr práce. Říká, že Norsko vydává na péči o děti v raném věku přibližně 30 000 dolarů na dítě. Finsko vydává 23 000 dolarů, Německo 18 000 dolarů a

USA vydávají 500 dolarů na dítě. Je zřejmé, že USA mají obrovský problém s výdaji na péči o děti. Nechce se jim investovat do malých dětí. Ale Norsko, které vydává neuvěřitelné částky na péči o malé děti, stále zaznamenává porodnost pod úrovní reprodukce.

Když o tomto mluvíme, máme tendenci házet muže a ženy do jednoho pytle, jako by jejich zkušenosti s pořízením dětí byly totožné, ale existují významné rozdíly, které nám mohou pomoci trochu více vysvětlit trend rozhodování nemít děti. Jedním z těchto velkých faktorů je skutečnost, že výdělky žen po narození dítěte výrazně klesají a tento pokles přetrvává i desítky let po narození dětí. U mužů to není takový problém. Muži, kteří se rozhodnou mít děti, nevydělávají výrazně méně než muži, kteří se nerozhodnou mít děti, a nedochází u nich ani ke krátkodobému poklesu výše jejich výdělku.

Rozdíly na základě pohlaví jsou podle mého názoru důležitým faktorem, protože potřebujete dva lidi, abyste mohli mít dítě. To koresponduje s prací doktora Matthiase Doepkeho, který mluví o ekonomice rodiny. Je to jeho specializace. Dlouze hovoří o rozdílech mezi zeměmi s nízkou porodností a zeměmi s velmi nízkou porodností. V zemích, které mají nejnižší úroveň porodnosti, je zřetelný trend, že ženy přebírají větší procento břemene péče o děti. V zemích s velmi nízkou porodností může procento povinností péče o děti, které na sebe přebírají ženy, dosahovat až 80 %. V zemích, které mají o něco lepší porodnost, se toto procento mnohem více blíží 50/50.

V některých z těchto zemí, zejména v Jižní Koreji a Japonsku, je stále obrovské stigma, kdy se od žen stále očekává, že budou trávit obrovské množství času doma péčí o děti. Bez kariéry však nemohou přežít, nebo prostě jen chtějí dělat kariéru, což je také velmi rozumné. Rozhodnutí mít děti je do jisté míry signálem optimismu, signálem ve víře, že budete mít dobrou budoucnost, vaše

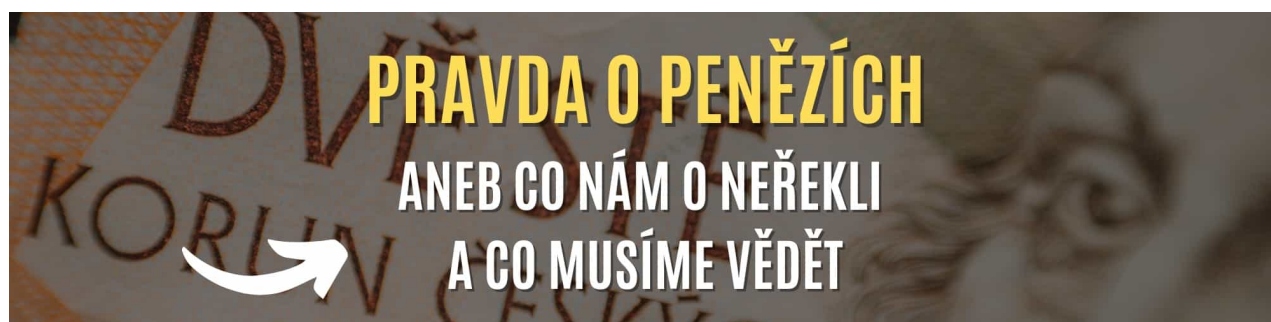
dítě bude mít dobrou budoucnost a svět celkově má před sebou dobrou budoucnost. Myslím si, že všechny tyto nesourodé faktory hrají roli v jediné myšlence optimismu ohledně světa.

Existuje skvělý web „Náš svět v datech“, kde sestavili několik údajů o tom, jak optimisticky se lidé dívají na svět, a můžete vidět, že ve spodní části tohoto grafu je koncentrace bohatých zemí s nízkou porodností. Myslím, že nám to pomáhá alespoň trochu vysvětlit, proč země, které i zkoušejí jen přímé jednorázové platby v hotovosti, nezaznamenávají zlepšení. Když někomu dáme jednorázovou platbu, nemusí mít nutně pocit, že svět bude v příštích 5, 10 nebo 15 letech lepší.

Na druhou stranu místa jako Tchaj-wan zkoušela prodlouženou mateřskou dovolenou, což nefungovalo, protože to zvýšilo riziko, že ženy budou déle mimo pracovní sílu a budou mít problém získat zpět příjem, který kdysi měly. Existují makro faktory, jako je rozdíl v platech mužů a žen, které vytvářejí negativní tlak. A tento negativní tlak nestačí vyrovnat. Ale co je důležité, je třeba také zmínit, že velký pokles porodnosti je vlastně dobrá věc. Představuje to, že lidé mají možnost jednat.

Lidé si mohou vybrat, zda budou mít děti, nebo ne, zejména ženy. Ve skutečnosti používáme termín krize porodnosti, i když ve skutečnosti nejde o krizi porodnosti, ale o krizi pracovníků. Vlády se nesnaží vytvářet seberealizované, šťastné a pozitivní jedince. Snaží se vytvořit maso do mlýnku.

Překlad: David Formánek

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Víím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Náhodný výběr

Diskuze

Jedna odpověď

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *